

“Sóc un neguitós de l'activitat”, ens confessa l'Antoni Mora. També és fill de Sant Cugat del Vallès i el propietari d'Augusta Serveis, una empresa de gestió immobiliària que ofereix allò que es coneix com a servei integral i que reflexa l'activa personalitat del nostre protagonista, no endebades engloba la compravenda i lloguer d'unitats immobiliàries, l'administració de comunitats de veïns i diferents tasques tècniques i urbanístiques.

La firma que ens ocupa, d'altra banda, té una dècada de vida, si bé ell en porta unes quantes més, dedicant-se al sector: **“El meu pare ja era contractista; és el que he vist a casa.”** L'Antoni afegeix que el seu progenitor, en Narcís, va jugar un paper decisiu en la seva carrera: **“Erem amics, i el vaig perdre quan més el necessitava.”** La seva mort va obligar el fill a entrar al món empresarial de ben jove: **“Als dinou anys vaig muntar amb uns companys una societat de construcció, i combinava aquesta ocupació amb els meus estudis a l'escola d'aparelladors.”**

Més endavant, l'evolució personal del propietari d'Augusta Serveis el va portar a centrar la seva activitat en el món dels serveis immobiliaris pel seu compte. La raó d'aquest canvi cal buscar-la en el seu tarannà: **“No em conformo amb la monotonia, i oferir serveis immobiliaris resulta molt més distret, perquè comprèn un ampli ventall de possibilitats que es complementen les unes amb les altres.”**

L'Antoni parla per exemple de l'habilitació del sòl per fer-lo habitable: **“Busquem un terreny que sigui edificable, ideem un projecte, el desenvolupem i busquem els compradors, que un cop trobats esdevenen autopromotors d'una obra la gestió de la qual portem nosaltres, fins al lliurament de la clau.”** Aquest tipus d'operació implica un abaratiment considerable de l'habitatge -de l'ordre d'un vint-i-cinc per cent-, ja que es treballa a preu de cost, i encara un altre i important avantatge per al comprador final, que **“pot distribuir l'interior de la casa al seu gust”.**

És clar que tot plegat demana la col·laboració de professionals molt diversos i que això proporciona al nostre protagonista un ampli coneixement de les deficiències que pateixen els diferents gremis relacionats amb la construcció. Així, comenta que el ram dels contractistes és un dels més durs: **“El fet que els paletes hagin passat a ser autònoms ha deslliurat l'empresari de certes càrregues socials, però el trànsit continu que això comporta trenca l'esquema de l'empresa contractista que jo vaig conèixer, quan els treballadors anaven pujant de categoria en la mateixa empresa fins que es jubilaven i existia una tradició familiar de l'ofici.”**

L'abandó d'aquestes pràctiques, d'altra banda, ha provocat un descens en el nivell de professionalitat del gremi: **“Ara ja no trobes un paleta que sàpiga fer de tot.”** I no és només el perfil del professional, que ha canviat, sinó també les condicions de treball: **“Ja no existeix l'esperit de sacrifici d'altres èpoques, perquè es disposa de mitjans que fan més còmode l'ofici. Abans, per exemple, no es podia treballar a l'hivern abans de les onze del matí, perquè no existien additius que evitessin que es glaçés el ciment, i les**

colles s'estaven al voltant del foc esperant que baixés la temperatura. Avui dia això és impensable; si plou, ja no es va a l'obra.” El gremi dels arquitectes també ha experimentat una important evolució, de la mà de la tecnologia: **“Avui dia dibuixen els plànols amb l'ajuda d'un programa informàtic, quan no fa gaire els feien a llapis, de manera que s'ha perdut el disseny artístic d'abans; avui tot és convencionalisme.”** És més, **“abans els arquitectes eren molt més intervencionistes, mentre que ara la iniciativa la porta més el promotor, i les cases es fan al seu gust”.** Sembla ser, però, que en última instància qui decideix sobre construcció són els governants: **“L'execució la dirigeix el poder econòmic; la planificació, el polític.”**

En la mateixa línia, i en general, l'Antoni detecta una manca de vocació pels oficis manuals vinculats a la construcció, **“que eren totalment artesanals. Així, mentre que abans els fusters treballaven a mà, avui dia les portes ja vénen de la fàbrica envernissades i preparades per col·locar”.** És clar que per al nostre interlocutor, a part de la manca de relleu generacional, en aquesta qüestió es barregen els diners: **“La mà d'obra és cara, per tant una peça de fusteria feta totalment a mà tindria un cost molt elevat.”**

Sentint tot això, no resulta difícil deduir que el propietari d'Augusta Serveis té una concepció absolutament artesanal de la construcció: **“Malgrat que m'hagi anat adaptant a les noves tendències, la veritat és que sóc un nostàlgic de l'ofici tal i com el vaig conèixer de petit.”** Tot i així, l'Antoni admet que tot no són inconvenients, avui: **“S'han fet grans progressos en aïllament, insonorització i qualitat.”**

La situació econòmica dels treballadors del sector també és més afortunada -**“fa vint-i-cinc anys un obrer de la construcció no es podia permetre el mateix d'ara”-**, i totes aquestes transformacions inclouen fins i tot el client, **“que avui dia està molt més informat, de manera que és molt exigent”.** I és aquesta exigència la que, segons el nostre protagonista, obliga les empreses a especialitzar-se: **“O segueixes aquesta tendència o quedes fora de joc.”**

L'Antoni, finalment, se'ns revela com un home sensible, per a qui la seva feina té un fort component humà... i també inhumà: **“Alguna vegada he hagut de vendre una casa corre-cuita abans que es morís la mare, per deixar-ho tot lligat.”** És clar que aquest tarannà, que molts altres professionals del sector han demostrat en aquest llibre, no és té gaire en compte quan se'ls acusa d'especular i que en el propietari d'Augusta Serveis trobem un exemple més per contradir tots aquells que hi veuen manca d'escrúpols.

Això no obstant, l'Antoni, casat i amb dos fills -en Conrad i en Xavi-, expressa sense embuts el seu desig que tots dos entrin a treballar amb ell en un futur, tot assegurant que encara que la seva dona es dediqui també al sector immobiliari en una altra empresa a casa no en parlen, de la feina. Cada cosa al seu lloc sembla ser la filosofia del nostre interlocutor, i és evident que li ha donat resultat, a Augusta Serveis.

Antoni Mora – Sant Cugat del Vallès (el Vallès Occidental)